

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/248/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5910204370
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5910204370.12

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., právne zastúpený Mgr. Michalom Krákorníkom, advokátom, so sídlom K., Y. XXXX/X, proti žalovanej: U. X., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - L. J., R. č. XX, zastúpená procesným opatrovníkom Mgr. A. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa pre doručovanie: J..S.. L. XX, V., o vyporiadanie BSM po zániku manželstva, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/94/2010-1146 zo dňa 02.07.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) po zániku manželstva tak, že z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve, prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej - novostavbu hospodárskej budovy postavenej na pozemku parcelné číslo 8102/2 k. ú. K. zapísanom na LV č. XXX k. ú. K., stavba bez označenia súpisným číslom v hodnote 59.888,93 eur (výrok I.). Žalovanej prikázal uhradiť nesplatený úver poskytnutý na základe zmluvy o financovaní bývania reg. č. 001/052854/05-001/000 zo dňa 26.05.2005 VÚB a. s., pričom výška nesplateného úveru ku dňu 30.06.2010 predstavuje sumu 26.493,79 eur (výrok II.). Žalovanej prikázal do výlučného vlastníctva tiež listinné akcie SHP Harmanec, a. s. Harmanec, hromadná akcia na meno v hodnote 497,91 eur; podielové listy Prvej penzijnej na meno U. X. vo výške 3.549,05 eur (výrok III.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 42.972,58 eur do 60 dní od právoplatnosti výroku rozsudku (výrok IV.). Žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok V.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že manželstvo sporových strán zaniklo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C 177/2008-44 zo dňa 12.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom XX.XX.XXXX a ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Keďže toho času už bývalí manželia sa po zániku manželstva nedohodli na vyporiadaní BSM a žalobca podal žalobu v zákonom stanovenej lehote, boli splnené zákonné podmienky pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu rozsudkom súdu (§ 148, § 149, § 150 Občianskeho zákonníka). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že do spoločného majetku strán patria investície vynaložené za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku parc. č. 8101/1, k. ú. K. zapísaného na LV č. XXXXX, ktorého výlučnou vlastníčkou je žalovaná, spolu vo výške 52.619,84 eur. Predmetný rodinný dom nepatrí do BSM, keďže tento nadobudla žalovaná na základe dedenia. Do masy BSM ďalej patrí tiež novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla postavená na pozemku parc. č. KNC 8102/2 pre k. ú. K. v hodnote 59.888,93 eur, ku ktorému záveru dospel súd prvej inštancie na základe zistení vyplývajúcich z oboznámených listinných dôkazov (stavebného povolenia Mesta Ružomberok zo dňa 30.06.2014, rozhodnutí o zmene stavby pred dokončením stavby zo dňa 27. októbra 2008, 23.12.2010 a 01.02.2013,

a predovšetkým znaleckého posudku Ing. Miroslava Neumanna č. 68/2004). Na podporu správnosti svojich záverov poukázal súd prvej inštancie tiež na závery vyplývajúce z už právoplatného skončenia vo veci sp. zn. 9C 106/2010, od ktorých nemal dôvod sa odchýliť. V tomto konaní sa súdy oboch inštancií zaoberali ako prejudiciálnou otázkou tým, či hospodárska budova je alebo nie je príslušenstvom rodinného domu žalovanej, a teda, či patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán. Dospeli k záveru, že hospodárska budova je samostatnou vecou, pričom rozhodovanie, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo veci, patrí do kompetencie súdu a nie stavebného úradu. Pokiaľ ide o hodnotu novostavby hospodárskej budovy, táto bola určená v zmysle znaleckého posudku znalca Ivana Mikláša zo dňa 06.04.2009 č. 24/2009 v už uvádzanej výške 59.888,93 eur. Do masy BSM súd prvej inštancie napokon zahrnul i listinné akcie SHP Harmanec v hodnote 497,91 eur a podielové listy Prvej penzijnej v hodnote 3.549,05 eur. V oboch prípadoch konštatoval, že tieto listinné papiere boli nadobudnuté za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že do BSM patrí finančná hotovosť na účtoch a v držbe žalovanej vo výške 6.638,78 eur, na podporu tohto svojho tvrdenia žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Preto okresný súd konštatoval, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto súd na jeho tvrdenia neprihliadol. Rovnako tak, pokiaľ išlo o tvrdenia žalovanej, že do masy BSM patrí aj obchodný podiel žalobcu v spoločnosti Ruža Ski s. r. o., ktorý je potrebné vyporiadať, ani na tieto tvrdenia súd prvej inštancie neprihliadol, pretože žalovaná nepredložila žiaden dôkaz na preukázanie ich pravdivosti. Konštatoval, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným sa stáva majetkovou hodnotou, ktorá sa vyporiadava v rámci konania o vyporiadanie BSM len vtedy, ak bol nadobudnutý za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov. Ak manželia alebo jeden z manželov za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM nadobudne obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, takto získaný majetok (hodnota obchodného podielu) sa zo zákona stane súčasťou BSM, ktoré možno vyporiadať v rámci konania o vyporiadanie BSM podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zo strany žalovanej nebol ale produkovaný žiaden relevantný dôkaz preukazujúci či a aká časť spoločných finančných prostriedkov bola použitá na podnikanie žalobcu. Naopak, práve žalobca predloženými listinnými dôkazmi (č. l. 664 a nasl. spisu) preukazoval, že v súvislosti s podnikaním uzavrel zmluvy o úvere aj spolu s pánom E. J., ako aj ďalšie zmluvy o zapožičaní finančných prostriedkov, ktoré boli použité na podnikanie. Na zabezpečenie pohľadávky z Volksbank Slovensko, a. s. vo výške 1.000.000,- Sk bola uzavretá zmluva o záložnom práve k nehnuteľnostiam vzťahujúca sa na nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. XXXXX, k. ú. K.. Z toho dôvodu súd nevyhovel návrhu žalovanej na doplnenie ďalšieho dokazovania, a to výsluchom spoločníka žalobcu pána E. J., ako aj výpismi z účtovníctva spoločnosti za roky 2006 a nasl., keď tvrdenia žalovanej ohľadne použitia spoločných finančných prostriedkov na podnikanie žalobcu boli neurčité. Išlo len o všeobecné konštatovanie, že žalobca peniaze získané z hypotéky vo VÚB, a. s. a z predaja bytu na F. použil na svoju podnikateľskú činnosť. Pokiaľ by sa tak stalo, vyvstáva otázka, z akých finančných prostriedkov financovali manželia nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ako aj novostavbu hospodárskej budovy, keď práve samotná žalovaná, ako aj procesný opatrovník potvrdili, že tieto investície boli realizované z hypotéky vo VÚB, a. s. vo výške 940.000,- Sk, ako aj z prostriedkov získaných predajom bytu na ulici Y. v K. zapísaný na LV XXXX zo dňa 17.07.2006 za 850.000,- Sk. Uvedené hodnoty, a to poskytnutá hypotéka 940.000,- Sk a výťažok získaný z predaja bytu na F. 850.000,- Sk sú hodnoty zodpovedajúce (sčasti) nákladom vynaloženým na prestavbu a nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ako aj novostavbu hospodárskej budovy. Pokiaľ žalovaná žiadala započítať do BSM hodnoty, ktoré odniesol žalobca pre svoju potrebu, a to strešnú krytinu, zateplňovací polystyrén a iný materiál v hodnote minimálne 665,- eur, čiastku 3.320,- eur na akontáciu pri kúpe osobného motorového vozidla Škoda Octavia, 3.320,- eur na rekonštrukciu strechy na dome, 665,- eur pri začatí podnikania žalobcu, 1.000,- eur na kúpu PC, uvedené skutočnosti zostali len v rovine tvrdení, na podporu týchto tvrdení nebol zo strany žalovanej predložený žiaden dôkaz, z toho dôvodu súd tieto hodnoty neuznal a nezapočítal v rámci BSM (s výnimkou čiastky 124.000,- Sk, ktorá preukázateľne bola počas trvania manželstva vyplatená žalovanej a použitá na dvere hospodárskej budovy). Hodnota masy BSM, ktorá je predmetom vyporiadania, teda predstavuje hodnotu samostatnej budovy patriacej do BSM novostavba hospodárskej budovy 59.888,93 eur, listinné akcie SHP Harmanec v hodnote 497,91 eur, podielové listy 1. Penzijná v hodnote 3.549,05 eur, ako aj investície vynaložené za trvania manželstva manželmi do majetku vo výlučnom vlastníctve žalovanej, a to vo výške podľa znaleckého posudku 52.619,84 eur, teda celková hodnota masy BSM predstavuje 116.555,- eur, pričom celú túto hodnotu masy BSM nadobúda žalovaná. Keďže podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké, a predmetnú hodnotu nadobudla žalovaná, žalobcovi by mala vyplatiť hodnotu 58.277,86 eur. Pri vyporiadaní BSM je potrebné však zohľadniť aj spoločný dlh, a to nesplatený úver voči VÚB, podľa predloženého dokladu vo výške 26.493,79 eur, z ktorého by mal žalobca uhradiť žalovanej jednu

polovicu, a to 13.246,90 eur. Žalovaná v priebehu konania preukázala, že jej za trvania manželstva bola vyplatená suma 124.000,- Sk, t. j. 4.116,04 eur titulom odškodného po nebohom otcovi, ktorá čiastka jej bola vyplatená dňa 14.11.2005 a zároveň poukazovala, že za uvedenú čiastku v mesiaci december 2005 jej manžel, teda žalobca kúpil dvere na novostavbu hospodárskej budovy, čím sa táto budova uzavrela. Keďže žalobca nepreukázal, z akých finančných prostriedkov boli kupované dvere a skutočnosť, že čiastka 124.000,- Sk bola spotrebovaná v rámci trvania manželstva na spoločnú vec, okresný súd uvedenú čiastku zohľadnil ako hodnotu, ktorú žalovanú zo svojho výlučného majetku vynaložila na spoločný majetok, t. j. na hospodársku budovu. Potom hodnota majetku, ktorá pripadla žalovanej, predstavuje 112.438,96 eur (hodnota hospodárskej budovy 59.888,93 eur, listinné akcie SHP Harmanec 497,91 eur, podielové listy Prvá penzijná 3.549,05 eur, t. j. 116.555,- eur mínus to, čo žalovaná zo svojho vynaložila na spoločný majetok, teda hodnota 4.116,04 eur, výsledná suma 112.438,96 eur). Pokiaľ podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké, z tejto hodnoty by mala vyplatiť žalovaná žalobcovi 1, t. j. 56.219,50 eur. Žalobca je však povinný podieľať sa vo výške 1 na spoločnom dlhu, ktorý predstavuje 26.493,79 eur, naňho pripadajúci podiel teda predstavuje 13.246,90 eur, po započítaní teda ostáva povinnosť žalovanej vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu čiastku 42.972,58 eur (hodnota majetku, ktorý nadobudla žalovaná do výlučného vlastníctva 112.438,96 eur mínus hodnota pasív, ktoré pripadli žalovanej 26.493,79 eur = 85.945,17 eur delene 2 = 42.972,58 eur). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže obe strany mali vo veci úspech čiastočný a ich podiely na spoločnom majetku sú rovnaké.

2. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie tak žalobca, ako aj žalovaná.

3. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové a právne závery, čo do výrokov IV. a V. V bližších podrobnostiach uviedol, že okresný súd nesprávne ustálil výšku nesplateného úveru voči VÚB, a. s. V tejto súvislosti zdôraznil, že už v podanej žalobe argumentoval tým, že po rozvode manželstva uhradil na nesplatený úver poskytnutý VÚB, a. s. zo svojich výlučných prostriedkov sumu vo výške 2.122,13 eur. Tieto skutkové tvrdenia o úhrade predmetnej sumy v splátkach sú riadne zdokumentované a doložené v súdnom spise. Nepochybnila ich ani žalovaná, preto súd mal pri svojom rozhodovaní na uvedené skutočnosti prihliadnuť. Za ďalšie žalovaná v konaní tvrdila, že suma finančného odškodnenia vo výške 124.000,- Sk, ktorá jej bola vyplatená ministerstvom spravodlivosti, bola použitá žalobcom na kúpu dverí na novostavbu hospodárskej budovy. Žalobca však jej skutkové tvrdenie poprel a žalovaná následne nepreukázala žiadnym daňovým dokladom a ani vyhlásením svojho bývalého manžela, že by predmetná suma slúžila na kúpu predmetných dverí. Je nesporné, že dvere, ktoré boli na novostavbe hospodárskej budovy osadené, nestáli 124.000,- Sk, pričom žalobca tvrdí, že predmetná suma zostala na účte, resp. v držbe žalovanej ako časť sumy 6.638,78 eur, ktorú žalobca v podanej žalobe zahrnul medzi aktíva. Súd prvej inštancie tiež nesprávne neuznal ako záväzky vzniknuté za trvania manželstva, a to 1. dlh voči SKYWIND s. r. o. vo výške 417,41 eur, 2. dlh voči DomSTAV, spol. s r. o. vo výške 663,88 eur, 3. dlh voči Volksbank Slovensko, a. s. vo výške 3.214,69 eur a 4. dlh voči Ing. G. H. vo výške 326,96 eur. Pritom žalobca na preukázanie uvedených tvrdení predložil do spisu potvrdenie o úhrade dlhu č. 1. Toto bolo doložené ako príloha podanej žaloby. Potvrdenie o úhrade dlhu č. 2 bolo žalobcom doložené do spisu na pojednávaní dňa 12.06.2018, pričom žalovaná uvedený dôkaz žiadnym relevantným spôsobom nerozporovala. Úhrada dlhu uvedeného pod č. 3 vyplýva z príloh doložených do spisu pri podaní žaloby, pričom sa jednalo o kontokorentný úver poskytnutý cez účet žalovanej a potvrdenie o úhrade dlhu uvedeného pod č. 4 vyplýva z príloh doložených do spisu pri podaní žaloby. V závere podaného odvolania žalobca nesúhlasil ani s nepriznaním náhrady trov konania, v súvislosti s čím uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa pokúšal so žalovanou mimosúdne vysporiadať na zaniknutom BSM, avšak žalovaná odmietla akékoľvek finančné nároky žalobcu. Uvedené konštatovania zo strany žalovanej boli prítomné aj v konaní pred súdom, keď opakovane prostredníctvom svojho zástupcu, resp. procesného opatrovníka zdôrazňovala, že okrem spoločného úveru poskytnutého VÚB, a. s. nepatrí do zaniknutého BSM žiadna iná majetková hodnota, nakoľko všetko je v jej výlučnom vlastníctve a žalobca bude môcť byť rád, ak nebude žalovanej musieť nič doplácať. Na základe uvedených konštatovaní bol žalobca nútený podať predmetnú žalobu a výlučne sám znášal náklady na rozsiahle znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynula dôvodnosť ním podanej žaloby a naopak, nedôvodnosť tvrdení žalovanej. V danom prípade mal súd určiť ako základ pre výpočet nároku na náhradu trov súdneho konania hodnotu majetku, ktorá nebola medzi sporovými stranami sporná a hodnotu majetku určenú vykonaným znaleckým dokazovaním. Zároveň mali byť žalobcovi

priznané aj trovy konania spočívajúce zo zaplateného súdneho poplatku a odmeny súdneho znalca. Na základe uvedených dôvodov žalobca odvolací súd žiadal, aby napadnuté rozhodnutie okresného súdu zmenil a zároveň mu priznal trovy konania.

5. Žalovaná v podanom odvolaní súdu prvej inštancie vytykala, že jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), ďalej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napokon, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odvolací súd žiadala z vyššie uvedených dôvodov, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bližších podrobnostiach uviedla, že nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie spočívajú v konštatovaní, že novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla je samostatnou vecou, ktorá parí do masy BSM. V skutočnosti sa podľa žalovanej jedná o príslušenstvo hlavnej stavby rodinného domu, ktorý je v jej vlastníctve a zdieľa jej právny režim. Rozhodovanie o tom, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo veci, patrí do kompetencie vlastníka. Ďalej okresný súd nesprávne ustálil aj zostatok úveru z VÚB. Je všeobecne známe, že každý úver má 2 zložky, istinu a úroky. Ak bol poskytnutý úver dňa 26.05.2005 vo výške 940.000,- Sk, asi 31.200,- eur, na 20 rokov s úrokovou sadzbou 5,19 %, tak výška nesplateného úveru musí byť oveľa vyššia, ako konštatoval súd prvej inštancie. V tomto smere súd nevykonal žiadne dokazovanie. Správne mal byť žalobca zaviazaný na polovicu zostávajúcich splátok do konca splácania úveru, nie na polovicu zostatku úveru ku dňu zániku BSM. V opačnom prípade nech je toto pasívum prikázané žalobcovi, pričom žalovaná mu zaplatí polovicu zostatku úveru ku dňu zániku BSM po odpočítaní toho, čo už za neho zaplatila od rozvodu doposiaľ. Žalobca prestal splácať úver už o 1 rok skôr a nakoľko žalovaná založila za úver svoj majetok, musela situáciu riešiť. Ďalšie nesprávne skutkové zistenie spočíva v ustálení výšky investícií vynaložených za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu žalovanej. V tejto súvislosti žalovaná vyslovila presvedčenie, že v predmetnom spore súd nepotreboval znalecké dokazovanie, pretože spoločné investície vložené do nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve sa mali posudzovať z predložených písomných dokladov a svedeckých výpovedí. Je to výlučne skutková otázka, ktorú súd posudzuje na základe predložených dôkazov (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 347/2009-13 zo dňa 13. októbra 2009, resp. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co 127/2016 zo dňa 29. novembra 2016). V prejednávanej veci teda nebolo rozhodujúce, o akú sumu sa majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov. Možno tiež zohľadniť len prostriedky, ktoré boli reálne vynaložené (zaplatené) na oddelený majetok (rodinný dom s príslušenstvom žalovanej) jedného z manželov. Súd nemôže rozhodovať nad rámec skutočne vynaložených spoločných investícií do majetku žalovanej. Žalobcom predložené doklady sú nedôveryhodné a nejasné, pretože z nich nie je zrejmé, čoho sa týkajú. Navyše sám podnikal v stavebných činnostiach, a preto ním uvádzané výdavky môžu byť zhodné s jeho podnikaním. Inak povedané, žalobca nedôveryhodne predložil súdu iba kópie tzv. finančných dokladov, za ktoré bude pre podvody trestne stíhaný. K nesprávnym skutkovým a následne právnym záverom súd prvej inštancie dospel aj preto, lebo napriek opakovaným návrhom žalovanej nepredvolal svedka E. J., ktorý spolu so žalobcom podnikal. Súd tiež žalobcovi neuložil, aby predložil bankové výpisy a daňové priznania za roky 2005, 2006, 2007 a 2008. Svedok E. J. by súdu dosvedčil, koľko z vlastných prostriedkov vložili so žalobcom do spoločného podnikania, že to ďaleko presahuje získané prostriedky za predaný byt a garáž. Dosvedčil by, aké autá si žalobca do firmy kúpil a za aké prostriedky. Teda nemohol mať žiadne prostriedky, ani spoločné, ktoré by vložil do BSM a do oddeleného majetku žalovanej. Pokiaľ okresný súd sa pri svojich hodnotiacich záveroch odvoláva aj na iné konania, žalovaná vyslovila presvedčenie, že v inom súdnom konaní okrem vyporiadania BSM nie je právne možné prejudikovať, čo patrí do masy BSM bez riadneho dokazovania. Z vyššie uvádzaných dôvodov je výpočet vyporiadania BSM prezentovaný okresným súdom vo výroku napadnutého rozsudku pre žalovanú absolútne neprijateľný, pretože vznikol na základe nepoužiteľných znaleckých posudkov, ktoré boli v konaní namietané, z nesprávne zisteného skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia a nevykonania navrhnutých dôkazov.

6. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní správne vychádzal zo zásady, že tak pasíva, ako aj aktíva sa majú deliť na polovicu. Zo strany žalobcu je maximálne nekorektné žiadať nárok na náhradu trov súdneho konania a hotových výdavkov v rozsahu 100 %. Žalovaná sa stotožňuje s výrokom o trovách tak, ako ho vyhlásil okresný

súd, v zmysle ktorého žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Pokiaľ žalobca poukazuje na svoje údajné vklady na úverový účet, žalovaná poukázala na list VÚB - ústredie Bratislava zo dňa 25.08.2011, v zmysle ktorého predmetná banka žalobcom uvádzanú platbu v sume 704,- eur, ktorá mala byť uskutočnená v marci 2010, neeviduje. Žalobca klame, keď popiera, že suma finančného odškodnenia vo výške 124.000,- Sk, ktorá bola žalovanej vyplatená ministerstvom spravodlivosti, bola použitá na kúpu dverí na novostavbu hospodárskej budovy, opak je pravdou. Na preukázanie uvedenej skutočnosti žalovaná navrhla predvolať svedkov, prvého advokáta žalovanej JUDr. Mariána Alušica s manželkou, po ktorom prednese žalobca hneď „stíchol“ a súd tvrdenia žalovanej o použití odškodnenia akceptoval. Súd prvej inštancie tiež správne neuznal údajné záväzky predložené žalobcom (viď potvrdenie o úhrade dlhu predložené do spisu na pojednávaní dňa 12.06.2018), pretože sa jedná opakované klamstvá uvádzané žalobcom. Žalobca na údajné splácanie záväzkov poukazoval po 8 rokoch, čo žalovaná označila za podvod žalobcu. S názorom súdu prvej inštancie, že v rodinnom dome žalovanej nové samostatné bytové jednotky nevznikli, sa žalovaná stotožnila. V ďalších tvrdeniach žalovaná poukázala na svoje odvolanie, zdôraznila pritom, že nie je rozhodujúce podľa platnej judikatúry, o akú sumu sa majetok žalovanej investíciami zhodnotil, ale len to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila, zaplatila zo spoločných prostriedkov manželov.

7. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že jej tvrdenie o tom, že novostavba hospodárskej budovy je príslušenstvom hlavnej veci, bolo vyvrátené počas konania znaleckým posudkom. Taktiež tomu nasvedčuje skutočnosť o vyhotovení prípojok inžinierskych sietí k danej stavbe a tiež aj zmena projektovej dokumentácie zhotovená počas jej výstavby. Všeobecná hodnota predmetnej stavby bola stanovená taktiež zákonným spôsobom, teda znalcom, ktorý má oprávnenie na jej stanovenie a počas konania nebola žalovanou spochybnená všeobecná hodnota žiadnym relevantným spôsobom. Tiež, pokiaľ žalovaná spochybňuje závery znaleckého posudku Ing. Plešinovej, v tomto taktiež nevyvrátila závery znaleckého posudku. Táto znalkyňa náležitým spôsobom sa vysporiadala so stanovenou úlohou, ktorej výsledkom bola vypočítaná suma. Prítom doklady, ktoré má k dispozícii žalobca, boli v súčte vyššie oproti výsledku stanoveného znalcom. Je nespochybniteľné, že znalkyňa neurčovala cenu zhodnotenia stavby vo vlastníctve žalovanej, ale zodpovedala na otázky, ktoré boli vymedzené v uznesení o ustanovení znalca. Pokiaľ by bolo posudzované zhodnotenie predmetnej stavby, suma by bola nepochybne vyššia. K návrhu na vykonanie dokazovania vykonaním znaleckého posudku došlo z toho dôvodu, že žalovaná spochybňovala evidenciu žalobcu a v danej chvíli sa javilo ako nevyhnutné v súlade s názorom súdu jeho vyhotovenie. Pokiaľ žalovaná naďalej spochybňuje, že predmetom znaleckého posudku nemala byť cena práce, v tomto smere žalobca poukázal na tvrdenia a záznamy o tom, že práce na predmetnom rodinnom dome boli vykonané tretími osobami, ktoré za svoju prácu dostali riadne zaplatené, čo nebolo v konaní žalovanou ani raz popreté, ani vyvrátené. Žalovaná spochybňuje aj výšku nesplatennej časti úveru, avšak v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, keďže súd nepredložila relevantné doklady o vykonaných úhradách. Tvrdenia žalovanej o tom, že nesplatený úver mal byť prikázaný žalobcovi, je absolútne nelogické, nakoľko je zabezpečený nehnuteľnosťou v jej výlučnom vlastníctve, ktoré užíva práve s procesným opatrovníkom, od ktorého by bolo vhodné očakávať spolupodieľanie sa na úhradách spojených s užívaním predmetného rodinného domu zhotoveného žalobcom. Návrhy na doplnenie dokazovania uvedené v podanom odvolaní nemajú žiaden súvis s predmetom sporu, keďže predmetné otázky môžu (mohli byť) riešené výlučne medzi spoločníkmi dotknutých spoločností a žiadnym spôsobom sa nedotýkajú bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. V ďalšej časti sa žalobca pridržiaval svojich tvrdení uvedených v podanom odvolaní, resp. v prvoinštančnom konaní. Žalovaná vo svojej odvolacej replike uviedla, že podľa jej presvedčenia to bol práve žalobca, ktorý neuniesol v konaní dôkazné bremeno. Nijako nepreukázal, koľko bolo zo spoločných peňazí vynaložených na oddelený majetok žalovanej, a to v konkrétnom vyčíslení v peniazoch. Zopakovala z už uvádzaných dôvodov, že rozostavaná hospodárska budova nepatrí do masy BSM a tvorí príslušenstvo rodinného domu. Žalovaná trvala na zrušení napadnutého rozsudku okresného súdu zo skôr uvádzaných dôvodov.

8. Žalobca vo svojej odvolacej replike uviedol, že vždy len chcel polovicu z ustálenej hodnoty, avšak práve žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá nebola ochotná vyvinúť ani minimálnu snahu o mimosúdnu dohodu, preto musel meritórne rozhodnúť súd, ktorý vzal v úvahu žalobcom predložené dôkazy a naopak, neuznal žalovanou prednesené vyjadrenia, keďže nemali relevantnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania oboch strán v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

10. V danom prípade je predmetom sporu vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva toho času už rozvedených manželov (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva a zaniklo rozvodom v zmysle právoplatného (t.j. XX.XX.XXXX) rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2C/177/2008-44 zo dňa 12.11.2008 (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

11. Cieľom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vyporiadanie spoločného majetku - vecí, ktoré patrili podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva, a to ku dňu jeho zániku, pričom sa vzájomne vyporiadajú i všetky pohľadávky a dlhy, ktoré vyplývajú z bezpodielového spoluvlastníctva podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Pojem vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je preto nutné chápať širšie, než len rozdelenie vecí tvoriacich toto spoluvlastníctvo. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú účastníci na oboch stranách tak postavenie navrhovateľa, ako aj postavenie odporcu (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním návrhu navrhovateľa na vyporiadanie BSM súdom je uplatnené aj rovnaké právo odporcu, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 40/2012 zo dňa 16.05.2012 a sp. zn. 2Cdo 52/2008 zo dňa 29.04.2008).

12. Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozhodnutie okresného súdu, ktorým vykonala vyporiadanie spoločného majetku - vecí strán, ktoré patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva (viď bod 1 tohto rozhodnutia).

13.1. Obe strany sporu, tak žalobca, ako aj žalovaná, vo svojich odvolacích námietkach ako odvolacie dôvody uvádzajú nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie a tiež nevykonanie navrhovaných dôkazov.

13.2. Žalobca nesprávne skutkové zistenia okresného súdu vidí v nesprávne ustálenej výške nesplateného úveru, v nesprávnom závere, že suma finančného odškodnenia vo výške 124.000,- Sk, ktorá bola vyplatená žalovanej, bola použitá na kúpu dverí na novostavbu hospodárskej budovy a napokon v neuznaní ním prezentovaných záväzkov, ktoré mali vzniknúť za trvania manželstva a ktoré uhradil (dlh voči SKYWIND s. r. o., voči DomSTAV, spol. s r. o., voči Volksbank Slovensko, a. s. a voči Ing. G. H.). V nadväznosti na posledne uvádzané, žalobca vytýkal súdu aj nevykonanie navrhovaných dôkazov. Žalovaná nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie vidí taktiež v nesprávnom ustálení výšky zostatku úveru zo Všeobecnej úverovej banky, v nesprávnom konštatovaní, že novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla je samostatnou vecou, a napokon v nesprávnom ustálení výšky investícií vynaložených za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu žalovanej. Nevykonanie navrhovaných dôkazov vidí v nepredvolaní svedka E. J. a tiež neoboznámení sa s bankovými výpismi a daňovými priznaniami žalobcu za roky 2005, 2006, 2007 a 2008.

14. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva (§ 365 ods. 1 písm.

h/ CSP) ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že predmetné odvolacie dôvody sú sčasti naplnené.

17. Čo sa týka jednotlivých vecí, u ktorých súd prvej inštancie konštatoval, že patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v nadväznosti k nim prislúchajúce odvolacie námietky, odvolací súd uvádza, že čo sa týka novostavby hospodárskej budovy, súd prvej inštancie správne konštatuje, že hospodárska budova netvorí príslušenstvo rodinného domu tak, ako to po celú dobu sporu tvrdí žalovaná, ale predstavuje samostatnú vec, ktorá vznikla za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov oboch manželov. Žalovaná sa mylí, ak vo svojej odvolacej argumentácii tvrdí, že rozhodovanie o tom, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo vecí, patrí do jej kompetencie ako vlastníka rodinného domu. Otázka, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo vecí, patrí do právomoci súdu. V danom prípade hospodárskej budovy z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ide o viacúčelnú stavbu, ktorá z hľadiska hospodárskeho účelu nebola určená na to, aby bola užívaná spoločne s rodinným domom, ktorý má taktiež vlastnú garáž, sklad. Uvedená stavba mala plniť viacero funkcií, zahŕňa garáž, sklady, ako aj priestory určené na prechodné bývanie. Je vylúčené, aby hospodárska budova vzhľadom na jej dispozičné riešenie a pestrosť využitia (garáž, sklad, prechodné bývanie) bola považovaná za príslušenstvo rodinného domu vo vlastníctve žalovanej. Nehnuteľnosť možno ako príslušenstvo kvalifikovať výnimočne, za podmienky funkčného prepojenia s hlavnou vecou. Spravidla sú tak kvalifikované iba drobné stavby ako kôlna, studňa, oplotenie, žumpa, ktoré z hľadiska hospodárskeho účelu plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe. Za príslušenstvo sa nepovažuje garáž, ak neplní doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe, t. j. ak bola samostatne postavená, komunikačne neprepojená (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.12.2005, sp. zn. 26Cdo 623/2005). Na charakter predmetnej stavby vykonal súd prvej inštancie dostatočné dokazovanie (oboznámením sa s predloženým stavebným povolením zo dňa 30.06.2004, vrátane rozhodnutí o zmene stavby pred dokončením, znaleckým posudkom Ing. Miroslava Neumanna č. 68/2004 - č.l. 441 a nasl., znaleckým posudkom Ing. Jozefa Pavlíka, výsluchom strán sporu) a z tohto vyvodil správne skutkové a právne závery. Náležitý je aj odkaz okresného súdu na závery vyplývajúce z iného konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 9C/106/2010, v ktorom taktiež súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že hospodárska budova predstavuje samostatnú stavbu (bližšie viď str. 9, 10, 11 rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/106/2010-498 zo dňa 23.02.2015, resp. str. 12, 13 rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 11Co 227/2015-554 zo dňa 29.06.2015). Pokiaľ ide o hodnotu predmetnej nehnuteľnosti patriacej do BSM, túto súd prvej inštancie správne ustálil podľa záverov znaleckého posudku č 24/2009 vypracovaného znalcom Ivanom Miklášom v sume 59.888,93 eur (č.l. 22 spisu).

18. Pokiaľ ide o nadstavbu rodinného domu vo vlastníctve žalovanej, aj v tomto prípade okresný súd dospel k správne skutkovému záveru (založenom na záveroch znaleckého posudku Ing. Miroslava Neumanna č. 68/2004), že sa nejedná o samostatnú vec, ale ide o prírastok k hlavnej veci, ktorý sa stal jeho súčasťou, a preto sleduje jej vlastnícky režim. Z tohto dôvodu predmetná nadstavba nepatrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V konečnom dôsledku táto okolnosť sa v odvolacom konaní nestala ani spornou. Sporným žalovaná učinila spôsob, akým súd prvej inštancie dospel k ustáleniu výšky investícií vynaložených za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu žalovanej. Okresný súd za základ pre rozhodnutie o výške investícií považoval za smerodajný znalecký posudok znalkyne Ing. Anny Bešinovej č. 6/2018 (č.l. 979 a nasl. spisu), v zmysle ktorého hodnota stavebných prác zrealizovaných v rodinnom dome súp. č. XXXX postaveného na parcele č. 8101/1, k.ú. K. v roku 2006 predstavovala sumu 52.619,84 eur. Pokiaľ aj žalovaná prostredníctvom svojho procesného opatrovníka namietla závery znaleckého posudku (č.l. 1118), tieto súd prvej inštancie nevezal za opodstatnené, pretože tak, ako uviedla znalkyňa v doplňujúcom vyjadrení zo dňa 04.04.2018 (viď č.l. 1126), výška rozsahu investícií vychádza zo zisteného skutkového stavu, t.j. po zameraní stavebných prác, ktoré boli predmetom prístavby a nadstavby, po oboznámení sa s prehľadom čerpania finančných prostriedkov predloženým žalobcom, ako aj ním preukazovaných nákladov. Ocenenie realizovaných stavebných prác znalkyňa spracovala spôsobom bežným v stavebnej praxi s použitím cenníkov stavebných prác Cenkros (č.l. 1126 spisu). Žalovaná vo svojich odvolacích námietkach opätovne namietla spôsob ocenenia realizovaných stavebných prác, ako aj závery plynúce z už vypracovaného znaleckého posudku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že s uvedenými námietkami žalovanej sa zaoberal riadne už okresný súd v prvoinštančnom konaní, ktorý aj dostatočným

spôsobom a zrozumiteľne uviedol, akým spôsobom dospel k oceneniu rozsahu stavebných prác, ktoré strany sporu financovali zo spoločných prostriedkov za trvania manželstva do nadstavby rodinného domu (viď str. 10, 11 rozsudku okresného súdu bod 25. až 27.). Žalovaná sa zasa mylí, ak si myslí, že súd prvej inštancie zisťoval to, o akú sumu sa spoločný majetok strán sporu zhodnotil. Nič takéto z dôvodov napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Pravdou je, že uznesením č. k. 2C 94/2010-749 zo dňa 15.03.2016 o nariadení znaleckého dokazovania súd prvej inštancie ako jednu z úloh znalkyni uložil „...určiť, či a v akom rozsahu došlo k zhodnoteniu nehnuteľnosti, t. j. rodinného domu žalovanej...“. Jej pozornosti však ušlo, že predmetné uznesenie bolo iným uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C 94/2010-782 zo dňa 30.08.2016 zrušené, pričom ďalším uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C 94/2010-961 zo dňa 23.08.2017 bola ďalšej znalkyni Ing. Anne Bešinovej uložená znalecká úloha tak, že „...mala stanoviť hodnotu investície rekonštrukčných a stavebných prác a materiálov, ktoré boli použité pri prístavbe, nadstavbe a stavebných úpravách rodinného domu žalovanej v súlade s pôvodným stavom nehnuteľnosti vychádzajúcim zo znaleckého posudku Ing. Mileny Hamackovej č. 15/2005 s poukazom na doklady predložené žalobcom (prílohou obálka č. 693 spisu)...“. V zmysle záverov podaného znaleckého posudku č. 6/2018 znalkyne Ing. Anny Bešinovej, ako aj ďalších dôkazov stranami sporu predložených súd prvej inštancie následne určoval hodnotu stavebných prác zrealizovaných na rodinnom dome žalovanej v roku 2006. Pokiaľ žalovaná aj spochybňovala dôveryhodnosť a určitosť žalobcom predložených dôkazov, tieto námietky zostali len v rovine tvrdení, ktoré neboli ničím podložené. Odvolací súd k predmetnému ešte dodáva, že súd nemôže rozhodovať podľa očakávaní a predstáv účastníka, a pokiaľ im nevyhoví, ide o nesprávne/nezákonné rozhodnutie.

19. Pokiaľ ide o námietku oboch strán o nesprávne ustálenej výške nesplateného úveru vložených vo Všeobecnej úverovej banke, odvolací súd najskôr vo všeobecnosti uvádza, že podľa zhodnotenia Najvyššieho súdu ČSSR sp.zn. Cpj 86/1971 (R 42/1972) Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka nepatria do BSM, takže sa na ne nevzťahujú ustanovenia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Ak tieto vzťahy nie sú osobitne upravené, potom treba v zmysle § 853 Občianskeho zákonníka vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka obsahom a účelom k nim najbližším a použiť ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie týchto spoločných práv a povinností sa však týka vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie BSM a ktorým zostávajú nedotknuté všetky ich práva a námietky.

20.1. Podľa R 22/1991, „ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako polovicu), môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu...“.

20.2. Ak sa stal predmetom vyporiadania BSM ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, dosiaľ neuhradený úročený dlh účastníkov, vyporiada súd nielen nesplatenú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti. Ak nie je v deň vyporiadania spoločného majetku manželov dlh účastníkov uhradený, prikáže ju súd k úhrade niektorému z účastníkov vo výške danej ku dňu rozhodovania súdu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/2769/2012, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/14/2006 z 03. októbra 2006).

21. V danom prípade nie je medzi stranami sporné, že im bol za trvania manželstva poskytnutý úver (flexihypotéka) vo výške 910.000,- Sk, a to na základe zmluvy o financovaní bývania zo dňa 26.05.2005, ako aj spotrebný úver vo výške 30.000,- Sk. Sporným už v prvoinštančnom konaní zostala výška nesplateného úveru. Tak žalobca, ako aj žalovaná uvádzali, že od rozvodu manželstva na poskytnutý úver zaplatili istú čiastku, žalobca konkrétne sumu 2.122,13 eur (viď žalobcom predložený zoznam splátok, ktoré mali byť realizované v prospech VÚB banky), a to zo svojich výlučných finančných prostriedkov. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na pojednávaní dňa 25.04.2017 (č.l. 945 a nasl. spisu) konajúci súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom k odstupe času od podania návrhu doposiaľ je potrebné zabezpečiť aktuálne potvrdenie o splácaní úveru, aká je výška nesplatené sumy úveru, ktorý patrí do BSM. V dôvodoch svojho rozhodnutia však už súd prvej inštancie uvádza, že „...vzhľadom k nepreukázaným tvrdeniam oboch strán sporu vychádzal pri určení výšky nesplateného

úveru z výpisu VÚB banky ku dňu 30.06.2010 (viď č.l. 17,18 spisu)...“. Rozsudok o rozvode pritom nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2008, ktorým dňom došlo aj zo zákona k zániku BSM.

22. K otázke vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade splatenia dlhu po zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vyjadril v jednom z rozhodnutí aj Najvyšší súd ČR sp. zn. 28Cdo 4036/2010, zo záverov ktorého vyplýva, že ak dôjde k splateniu spoločného dlhu manželov až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (aj súčasne pred jeho vyporiadáním) zásluhou jedného z nich z jeho výlučných prostriedkov, prislúcha mu právo na ich náhradu. Táto skutočnosť by sa potom mala premietnuť do rozhodnutia o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú čiastku druhému na vyrovnanie ich podielov v rámci ich vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa názoru odvolacieho súdu je možné uvedené stanovisko použiť aj len v prípade čiastočného splatenia spoločného dlhu manželov, ktoré prichádza do úvahy v preskúmvanej veci.

23. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k určeniu výšky nesplateného úveru vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože súd nevykonal potrebné dokazovanie vo vzťahu k predmetnej spornej otázke, pritom bolo v súlade s legitímnymi očakávaniami oboch účastníkov, aby súd dôkaz o aktuálnom splácaní úveru vykonal, keďže konanie začalo ešte za účinnosti predchádzajúcej procesno-právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku. Nemožno sa preto v plnej miere odvolávať na neunesenie dôkaznej povinnosti žalobcu a žalovanej (viď bod 39. rozhodnutia okresného súdu). Navyše, obe strany v priebehu konania aj isté dôkazy na preukázanie splácania úveru po zániku manželstva produkovali (č.l. 16, 17, 18, č.l. 45y a nasl., č.l. 587, č.l. 694 až 699), avšak súd prvej inštancie sa s týmito ich tvrdeniami dostatočne nezaoberal. Preto je v tejto časti rozhodnutie okresného súdu aj nedostatočne odôvodnené (ide o naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

24. K otázke stanovenia hodnoty pasív odvolací súd ešte uvádza, že prax súdov nie je ešte celkom jednotná, keď časť súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 25.02.2015, sp.zn. 5Co/588/2014) vychádza z názoru, že pri určení hodnoty pasív je potrebné túto stanoviť ku dňu zániku BSM a nemožno k nej pripočítať i výšku úrokov, resp. poplatkov, ktoré vzniknú v budúcnosti. Naproti tomu iné súdy (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/714/2015 zo dňa 22.12.2016, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/356/2015 zo dňa 30.12.2015) vychádzajú zo záverov vyslovených Najvyšším súdom Českej republiky vo vyššie uvedených veciach (viď bod 20.2. tohto rozhodnutia), v zmysle ktorých vyporiadava súd v rámci vyporiadania BSM nielen nesplatenú časť dlhu, ale aj jeho príslušenstvo, úroky, ktoré k dlhu porastú až v budúcnosti.

25. V preskúmvanej veci je odvolací súd toho názoru, aby zostatok spoločného dlhu vo výške, aký vyplynie z ďalšieho dokazovania, okresný súd vyporiadal nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky v záujme princípu spravodlivého usporiadania veci v majetkových vzťahoch medzi bývalými manželmi. Skutočnosť, že súd vyporiadal dlh nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu, musí byť podľa názoru odvolacieho súdu zrejme z dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len takýmto spôsobom dostane žalovaná odpoveď na svoje námietky uvedené v odvolacej argumentácii vo vzťahu k okresným súdom ustálenej výšky úveru.

26. Čo sa týka ďalšej námietky žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne neuznal ako záväzky vzniknuté za trvania manželstva dlh voči Skywind s. r. o., dlh voči Domstav spol. s r. o., dlh voči Volksbank Slovensko, a. s. a dlh voči Ing. G. H., v danom prípade odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa mu v uvedenej časti javí ako správne. Pravdou je, že okresný súd vo vzťahu k žalobcom uvádzaným tvrdeniam o úhrade vyššie uvedených záväzkov, hodnotil len jeden žalobcom predložený dôkaz, a to doklad o úhrade dlhu v sume 1.556,05 eur (č. l. 1143 spisu), ktorý by vyhodnotil ako nevierohodný (viď bod 34. rozhodnutia okresného súdu). Vo vzťahu k ostatným uvádzaným dlhom súd prvej inštancie konštatoval, že na ich preukázanie žalobca nepredložil žiaden dôkaz, pričom žalovaná tvrdenia žalobcu namietala a rozporovala. Preto okresný súd na ďalšie žalobcom uvádzané ostatné pasíva neprihliadol. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými jeho tvrdeniami a dôkazmi, ktoré mali byť doložené do spisu ako príloha podanej žaloby. Odvolací súd preskúmaním obsahu celého spisového materiálu, osobitne založených príloh nezistil, že by žalobca predložil doposiaľ do spisu dôkazy na preukázanie existencie dlhu voči spoločnosti Skywind, s. r. o., Ing. G. H., resp. Volksbank Slovensko, a. s. Tvrdenia o existencii dlhu voči uvedeným subjektom sú v žalobe obsiahnuté, ale osobitne dôkazy o tom v žalobe absentujú. Vzhľadom na obsiahlosť spisu

bude na žalobcovi, aby konkrétne označil, kedy mal súdu predkladať dôkazy na preukázanie vyššie uvedených tvrdení. V prípade ak žalobca takéto dôkazy predložil/predloží, súd prvej inštancie sa v dôvodoch ďalšieho rozhodnutia s nimi vysporiada.

27. Žalovaná vo svojich odvolacích námietkach súdu prvej inštancie vytkla aj nevykonanie ňou navrhovaného dokazovania, ktorého cieľom malo byť preukázanie, že do masy BSM patrí aj obchodný podiel žalobcu v spoločnosti Ruža Ski, s. r. o., ktorý je potrebné vyporiadať. Okresný súd jej návrhu na doplnenie dokazovania vypočítím svedka E. J., ktorý podnikal spoločne so žalobcom, ako aj oboznámením sa s účtovníctvom spoločnosti za rok 2006 nevyhovet, s odôvodnením, že obchodný podiel spoločnosti s ručením obmedzeným sa stáva majetkovou hodnotou, ktorá sa vyporiadava v rámci konania o vyporiadaní BSM len vtedy, ak bol nadobudnutý za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov. V danom prípade ale zo strany žalovanej nebol produkován žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, či a aká časť spoločných finančných prostriedkov bola použitá na podnikanie žalobcu. Práve naopak, žalobca predloženými listinnými dôkazmi (č. l. 664 a nasl. spisu) preukazoval, že v súvislosti s podnikaním uzavrel zmluvy o úvere s E. J., ako aj ďalšie zmluvy o zapožičaní finančných prostriedkov, ktoré boli použité na podnikanie. Tvrdenia žalovanej ohľadne použitia spoločných finančných prostriedkov na podnikanie žalobcu boli neurčité, išlo len o všeobecné konštatovanie, že žalobca peniaze získané z hypotéky získané vo VÚB, a. s. a z predaja bytu na F. použil na svoju podnikateľskú činnosť. Na doplnenie okresný súd ešte uviedol, že pokiaľ by sa tak stalo, vyvstáva otázka, z akých finančných prostriedkov financovali manželia nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ako aj novostavbu hospodárskej budovy. Keď práve samotná žalovaná potvrdila, že tieto investície boli realizované z hypotéky vo VÚB vo výške 940.000,- Sk, ako aj z prostriedkov získaných predajom bytu na ulici Y. v K. za 850.000,- Sk. Uvedené hodnoty, a to poskytnutá hypotéka 940.000,- Sk a výťažok získaný z predaja bytu na F. 850.000,- Sk sú hodnoty zodpovedajúce (časť nákladov vynaložených na prestavbu a nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ako aj novostavbu hospodárskej budovy). Vo vzťahu k predmetnému odvolací súd konštatuje, že v prvom rade je vecou okresného súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), pričom jeho povinnosťou je nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov odôvodniť (§ 220 ods. 2 CSP). V danom prípade táto zákonná požiadavka bola splnená. Úvahy súdu prvej inštancie sa tiež odvolaciemu súdu javia ako presvedčivé a logické, majúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Napriek uvedenému však dospel k záveru, že v záujme objektívneho a spravodlivého rozhodnutia vo veci bude potrebné v ďalšom konaní vypočítať tiež E. J. ku skutočnostiam uvádzaným žalovanou. Následne súd prvej inštancie opätovne vyhodnotí jeho výpoveď a rozhodne, či do masy BSM zaradí aj obchodný podiel v spoločnosti Ruža Ski, s. r. o.

28. Napokon, čo sa týka poslednej spornej položky, a síce sumy 124.000,- Sk, ktorá bola žalovanej vyplatená ako oprávnenej osobe titulom odškodnenia po nebohom F. M., žalovaná v konaní tvrdila, že táto suma bola použitá na zakúpenie dverí do novostavby hospodárskej budovy. Žiadala preto pri vyporiadaní zohľadniť to, že uvedenú sumu vynaložila zo svojho výlučného majetku na spoločný majetok účastníkov. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal, z akých finančných prostriedkov boli kupované dvere, a preto tvrdenia žalovanej vzal za opodstatnené. Vo vzťahu k predmetnému odvolací súd konštatuje, že závery okresného súdu sú predčasné, nemajúce oporu v zistenom skutkovom stave. Predovšetkým odvolací súd súhlasí s námietkou žalobcu, že bolo na žalovanej, aby preukázala, že suma, ktorá patrí do jej výlučného vlastníctva, bola spotrebovaná v rámci trvania manželstva na spoločnú vec. Okresný súd bez ďalšieho tvrdeniam žalovanej uveril bez toho, aby takéto tvrdenia mali základ v spisovom materiáli.

29. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie prejednávajúcu vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho aj nevykonal ďalšie navrhované dôkazy vo vzťahu k ustáleniu majetku patriaceho do bezpodielového vlastníctva manželov, rozhodnutie sčasti nedostatočne odôvodnil, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

30. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni všetky vyššie uvedené nedostatky a opätovne rozhodne o vyporiadaní BSM. Rozsudok vydaný v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva musí byť náležite odôvodnený nielen vo vzťahu k záverom o kvalitatívnom obsahu vyrovnania, teda o tom, ktoré veci z

bezpodielového spoluvlastníctva pripadnú tomu-ktorému z bývalých manželov, ale aj z hľadiska určenia podielov a ich prípadného vyrovnania. Z odôvodnenia rozsudku musí byť jednoznačne zrejmé, ako súd dospel k záveru o výške sumy, ktorú je jeden z účastníkov povinný zaplatiť druhému účastníkovi na vyporiadanie podielu. Preto výpočet musí byť natoľko prehľadný, aby umožňoval posúdenie jeho správnosti (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30Cdo 483/2002).

31. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)